

عنوان مقاله:

عوامل موثر بر بهبود کیفیت تدریس در آموزش مهندسی: مطالعه ای مبتنی بر روش فراترکیب

محل انتشار:

فصلنامه آموزش مهندسی ایران، دوره 24، شماره 96 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مهدی محمدی - عضو هیات علمی، بخش مدیریت و برنامه ریزی آموزشی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

رضا ناصری جهرمی - دکترای مطالعات برنامه درسی- دانشگاه شیراز

سولماز خادمی - دانشجوی دکتری برنامه ریزی درسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

صدیقه شادی - کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این پژوهش، بررسی عوامل موثر بر بهبود کیفیت تدریس در آموزش مهندسی: مطالعاتی مبتنی بر روش فراترکیب است. این پژوهش کیفی با استفاده از روش هفتمرحلهای ساندلوسکی و باروسو انجام شده است. گروه فراترکیب متشکل از سه نفر متخصص برنامه‌ریزی درسی و یک نفر متخصص در روش پژوهش فراترکیب بود. ۲۷ منبع پژوهشی مرتبط، مبنای تحلیل قرار گرفت که نتیجه آن استخراج ۵ مضمون ویژگیهای فردی دانشجویان، شایستگیهای حرفهای اساتید، وضعیت طرح درس، نیازها و ارزشهای جامعه و عوامل محیطی و سازمانی است. اعتبار دادهها با استفاده از فنون اعتبارپذیری، انتقالپذیری و همسوسازی دادهها و اعتمادپذیری به دادهها نیز با هدایت دقیق جریان جمعآوری اطلاعات و همسوسازی پژوهشگران تایید شد. نتایج نشان دادند که برای جهت دادن به علم و هنر آموزش، میتوان عوامل موثر بر کیفیت تدریس را با موقعیتهای تدریس واقعی ارتباط داد تا یادگیرندگان با استفاده از آن بتوانند اطلاعات، رفتارها و مهارتهای جدیدی همراه با درک کامل آنها کسب کنند. با بررسی مولفههای موثر بر بهبود کیفیت تدریس آموزش مهندسی و اعمال آنها در تدریس، تعامل سازندهای بین استاد و دانشجو شکل میگیرد که منجر به یادگیری عمیق در یادگیرندگان میشود.

کلمات کلیدی:

کیفیت تدریس، آموزش مهندسی، روش تدریس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1626060>

